

Ось — я працюю,
дихаю,
мрію
і вірші складаю
так, як умію.
Життя поглядає
на мене вороже.
І з ним я борюся,
борюся, як можу.

З життям я у чвалах,
не думай одразу,
що маю до нього
ненависть-відразу.
Життя огрубіле
і несамовите
і в смертну годину
я буду любити!
Я буду любити!

Скажімо, мене ось вже душать
петлею
й питаютъ:
„Ну, як там, життя тобі любе?“